

Трибуна

Петропавлівської Борщагівки

№19(191)

4 вересня 2013 року

Вітання сільського голови

ДОРОГІ ПЕДАГОГИ, УЧНІ, СТУДЕНТИ, БАТЬКИ!

Знову ранок першого вересневого дня повниться мелодійними звуками шкільного дзвоника. Знову вулиці міст і сіл розквітають від дитячого щебету, юнацьких посмішок та чарівної хуртовини осінніх айстр.

Ностальгічні погляди дорослих, душевний щем, смуток і радість – переплелися разом. Це наш край, наша громада зустрічають День знань – справжнє всенародне свято мудрості, доброти і людяності.

Усі шляхи цього дня ведуть до школи. Розпочинається новий навчальний рік, який завжди означає відкриття нової, осяйної і часто нелегкої дороги – дороги до знань, до нових звершень. Особливим і, безперечно, визначальним у житті він стане для милих першачків, які, тримаючись за батьківські руки, вперше ступлять на незвіданий

шлях. Не менш важливим він буде для одинадцятикласників, яким доведеться обирати професійну стезю, чи випускників середніх спеціальних та вищих навчальних закладів, які будуть втілювати отримані знання в реальному житті. Яким буде їх вибір – залежить тільки від них.

З усією теплотою серця цього дня висловлюємо слова подяки за щоденну напружену, титанічну працю вчителів, які не тільки щедро діляться своїми знаннями, а й виховують молоде покоління свідомих громадян, справжніх патріотів своєї держави. Зі святом Вас!

Олексій КОДЕБСЬКИЙ,
Петропавлівсько-Борщагівський
сільський голова

Подія

ВІДКРИТТЯ ДИТСАДКА “ЧАЙКА”

Зі зростанням населення сіл Петропавлівської Борщагівки і Чайки виникла нагальна потреба у розширенні мережі дошкільних навчальних закладів. Це стало одним із пріоритетних завдань у роботі органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування. Саме тому в минулому році було закладено новий дитячий садок на 150 місць, який вже в наступному році буде здано в експлуатацію.

А 29 серпня у с. Чайки відбулося відкриття нового дошкільного закладу,

Продовження
на 2 стор.

Урочиста мить розрізання стрічки: голова Київської облдержадміністрації Анатолій Присяжнюк, президент Групи компаній “Чайка” Оксана Кулагіна, сільський голова Олексій Кодебський

На святі першого дзвоника

Лунає перший дзвоник

І ЗНОВУ У ПОХІД ЗА ЗНАННЯМИ

РЕПОРТАЖ

Нинішній навчальний рік розпочався в неділю. Він став величним святом, що увібрало в себе і радість батьків, і хвилювання школярів, і турботи педагогів, які до Дня знань готувалися особливо ретельно. Тим більше, що цього разу в гості до петропавлівців завітали високоповажні гості: міністр внутрішніх справ Віталій Захарченко, голова райдержадміністрації Володимир Пак, голова районної ради Володимир Луцюк, начальник райвідділу освіти Микола Івашко, сільський голова Олексій Кодебський, інші офіційні особи.

Цього радісного першOVERесневого дня все сприяло тому, що свято вдалось на славу: після затяжних дощів нарешті виглянуло

Продовження на 4 стор.

Відлуння події

ДЕНЬ НЕЗАЛЕЖНОСТІ ВІДЗНАЧИЛИ УСІЄЮ ГРОМАДОЮ

Вітальне слово від М.Шкаврона

24 серпня Україна відзначала найвидатніше державне свято - День Незалежності. Дату, коли Україна, вийшовши зі складу СРСР, проголосила себе суверенною, демократичною, незалежною державою. Пройшовши складний шлях становлення, молода держава нині все ж досягла світового визнання.

З нагоди його вшанування в районному будинку культури в Новосілках відбулися святкові урочистості. Їм передувала виставка-презентація української національної самобутності практично кожного населеного пункту нашого району, що розташувалася цього дня у фойє. Чого тут лишень не було! Авторські вишивані рушники, серветки, картини, ікони та ковдри, ляльки-мотанки та плетиво з

соломи (капці та брилі), мереживо, чудернацько-казкові квіти та дерева з бісеру, писанки, українське намисто. Окремо розташувалася виставка художніх робіт лауреата премії ім. М. Островського, почесного громадянина нашого району Юрія Пацана.

Виставку – кожну експозицію – уважно оглянули в. о. голови РДА, голова районної організації Партії регіонів Микола Шкаврон, голова райради Володимир Луцюк, заступник голови РДА Анатолій Іскоростенський та інші. Після творчих оглядин делегація пройшла в глядацьку залу, щоб розпочати урочисту частину

Продовження на 3 стор.

Поздоровив зі святом В.Луцюк

Спорт

“ЧАЙКА” – ВОЛОДАР КУБКА КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ!

Такого успіху Петропавлівсько-Борщагівська “Чайка” ще не досягала: вперше наші спортсмени здобули перемогу в престижному змаганні на кубок Київської області. Вітаємо!

22 серпня, в рамках святкування 22-ої річниці Дня незалежності, у Білій Церкві відбувся фінальний матч кубка Київської області 2013 року між командами ФК «Путрівка» та ФК «Чайка».

Обидві команди продемонстрували неабиякий вишкіл та волю до перемоги. Ігровою перевагою спочатку володіли путрівці, неодноразово загрожуючи воротам «Чайки». Та все ж, тричі м'яч «цілував» поперечину воріт, тримаючи глядачів у постійному напруженні. Надалі,

ввійшовши в азарт, активізувалися й петропавлівці, але рахунок так і не було відкрито. Серію післяматчевих пенальті краще виконала «Чайка» (президент клубу Олександр Нігруца, тренер - Олександр Ігнат'єв), вирвавши, в прямому сенсі перемогу в «Путрівки» з доленосним рахунком 4:3.

В урочистому відкритті стадіону цього дня взяли участь очільник обласної футбольної федерації, губернатор Київщини Анатолій Присяжнюк, президент Федерації футболу країни Анатолій Коньков.

У ході свята голова Київоблдержадміністрації побажав великих спортивних досягнень і вручив вихованцям ДЮСШ

Продовження на 8 стор.

Володарі кубка Київської області ФК “Чайка” з Анатолієм Присяжнюком

ВІДКРИТТЯ ДИТСАДКА “ЧАЙКА”

Початок на 1 стор.

Анатолій Присяжнюк дарує дітям коровай

що розрахований на 60 місць.

Незважаючи на дощову погоду, на урочистостях панував теплий настрій та звучав дитячий дзвінкий сміх. І це зрозуміло – відкривався новий палац щасливого дитинства, який наповнився маленькими особистостями – господарями цього закладу.

На урочистий захід прибули також поважні гості: голова Київської обласної державної адміністрації Анатолій Присяжнюк, в.о. голови Києво-Святошинської райдержадміністрації Микола Шкаврон, президент Групи компаній «Чайка» Оксана Кулагіна, директор компанії «ОМОКС» Олексій Кулагін (забудовник), директор департаменту економічного розвитку і торгівлі облдержадміністрації Горбик В.М., Петропавлівсько-Борщагівський сільський голова Кодебський О.І., заступник голови райдержадміністрації Іскоростенський А.М., представники населених пунктів району, жителі та гості села, ЗМІ.

Після урочистого розрізання стрічки на дітей та гостей чекав святковий концерт, підготовлений як дітками, так і запрошеними артистами та вітання шанованих гостей.

Діти вітали голову Київської обласної державної адміністрації Присяжнюка А.І. з короваєм, а він у свою чергу, подарував дітям

садочка телевизор, вручив символічний «золотий ключ» від дошкільного навчального закладу та привітав усіх присутніх із відкрит-

Дарунок ікони від Олексія Кулагіна

тям навчального закладу.

Першим привітав присутніх голова Київської обласної державної адміністрації Присяжнюк А.І., який приділяє завжди велику увагу наймолодшим жителям області.

– Доброго дня, дорогі наші діти, батьки та всі, хто працював над створенням цього нового чудового палацу. І, можливо, це один із кращих навчальних закладів області. Мені приємно нині бути разом з вами. До першого вересня на території Київської області відкриється багато нових навчальних закладів. В цьому році ми створюємо 3500 додаткових місць в дитячих садочках та здані дві нових школи. І ми не зупинимося на досягнутому. На наступний рік поставлено завдання подвоїти ці досягнення, тому що, як сказав президент України, у нас на першому місці – дитина та учитель. Нині покращується демографічна ситуація і кожен рік на 5000 більше школярів іде до школи. Це велика радість для дітей, для батьків та для влади. І ми зробимо все, щоб забезпечити діткам гарні умови, щоб батьки знали, що їх дитина в комфортних умовах, у безпеці та для неї створені належні умови для навчання. Я вітаю всіх вас з

цією подією і щиро дякую тим, хто допоміг і вчасно відреагував на виклик суспільства і відкрив садочок – один із кращих на Київщині.

Також привітав присутніх і О.І.Кодебський, Петропавлівсько-Борщагівський сільський голова.

– Доброго дня всім присутнім. Хочу подякувати інвесторам, які допомогли в відкритті дитячого закладу. Зараз багато хто говорить про меценатство. Президент Групи компаній «Чайка» Оксана Кулагіна, директор компанії «Омокс» Олексій Кулагін – це саме такі люди. Вони не лише розмовляють, а показують це й ділом. Поки що ми не повною мірою можемо забезпечити і громаду навчальними закладами. Але хочу сказати, що ми п'ять

Співає Іванна Орлюк

років тому побудували новий дитсадок в Петропавлівській Борщагівці. Сьогодні ж здаємо в експлуатацію цей заклад, а в наступному році – ще один на 150 місць та завдяки районному та обласному керівництву через два місяці введемо в дію Будинок дитячої творчості. Дай Боже, щоб в цьому закладі були проведені теплі та приємні дні для наших малят. Щасливої вам дороги в цьому закладі!

– Шановні діти! – звернулася до присутніх завідувача дитячого садочка В.М. Кучерук. – Вітаю вас з відкриттям нашого садочка «Чайка». Хочу подякувати всім, хто допоміг у відкритті цього закладу. Ми в свою чергу зробимо все можливе, щоб нашим діткам було в ньому затишно та комфортно.

Після офіційних вітань розпочалося театралізоване дійство у виконанні театрального колективу «Колорити» під керівництвом Світлани Юрченко. Також всіх присутніх привітала Іванна Орлюк – фіналістка конкурсу дитячого Євробачення.

Тепла і затишку в дитячому садочку, успіхів і перших перемог у здобутті освіти бажаємо малечі!

Ольга ЗАЙКА

З ТУРБОТОЮ ПРО ВИПУСКНИКІВ

Як і раніше, на останньому засіданні виконкому сільської ради, яке відбулося минулої п'ятниці, його учасники зосередили увагу на питаннях соціальних. Про це красномовно засвідчив й порядок денний, до якого було включено питання працевлаштування випускників Петропавлівсько-Борщагівської школи, про квартирний облік громадян за місцем проживання, про надання матеріальної допомоги мешканцям села.

Крім того члени виконкому заслухали фінансовий звіт комунальних підприємств «Борщагівка» та «Благоустрій» за 7 місяців нинішнього року, підготовку до зими, заходи виконкому до святкування Дня села тощо.

Виступаючи перед присутніми, директор школи Микола Татуревич розповів про контроль адміністрації школи над питанням працевлаштування випускників навчального закладу в 2013 році. Він, зокрема, підкреслив, що переважна більшість колишніх учнів вступила до вищих навчальних закладів чи ліцеїв. Частина випускників-дев'ятикласників повернулася до школи і навчатиметься в десятках класів. За кожним учнем здійснюється контроль, підтримуються зв'язки і, в підсумку, результат цієї роботи є позитивним – запевнив директор школи. Тобто поза увагою не лишився жоден учень.

Предметно обговорили члени виконкому й звіти про роботу комунальних підприємств. Приміром, директор КП «Борщагівка»

Головний бухгалтер КП «Благоустрій» О.П.Павлюк

І.Ф.Орлов зауважив, що споживачі комунальних послуг дещо поліпшили ситуацію зі сплатою за їх надання. Проте проблеми ці ще не вирішені. Адже тарифи вже кілька років не змінюються, а витрати на енергоресурси зростають. Тому ці питання вже ближчим часом постануть у повний зріст. І без державної допомоги тут не обійтись.

Як проінформувала учасників засідання головний бухгалтер КП «Благоустрій» О.П.Павлюк, підприємство поліпшило надання послуг населенню. Цьому сприяло придбання автомобіля для вивозу сміття, укладання договорів з населенням. Проводяться й інші намічені заходи.

Члени виконкому затвердили заходи з підготовки до святкування Дня села, визначили відповідальних за його проведення.

Інф. «Трибуни».

З сесії сільської ради

ТЕМПИ ЗРОСТАННЯ НАРОЩУЮТЬСЯ

Про земельні питання інформує Олена Савченко

У минулому номері часопису ми повідомляли про проведення 19 сесії Петропавлівсько-Борщагівської сільської ради, на якій було розглянуто ряд питань, пов'язаних з виконанням Програми економічного, соціального і культурного розвитку в 1 півріччі 2013 року. Інформуючи депутатів про стан виконання наміченого, головний бухгалтер сільської ради Людмила Мартинюк відзначила, що розроблена програма успішно виконується. Це стосується будівництва нового дитячого садка на вулиці Парковій, 34-а, де триває будівництво 2 поверху, Будинку дитячої творчості, на якому здійснюються

оздоблювальні роботи.

У житлово-комунальній сфері також відбуваються зміни на краще. На кошти сільської ради придбано автомобіль для вивезення сміття для КП «Благоустрій» на суму понад 611 тисяч гривень, виділяються кошти на передачу безхозних об'єктів на баланс експлуатуючих організацій та вирішуються питання їх утримання в питаннях електрифікації, каналізування, водопостачання, розробляється кошторис на будівництво освітлення тощо.

Крім того в 1 півріччі нинішнього року виділено кошти на установку тротуарів на вулиці Чкалова, проведено ремонт сидінь на стадіоні «Козак Арена», надано матеріальну допомогу інвалідам Великої Вітчизняної війни та учасникам бойових дій, незахищеним верствам населення (дітям-сиротам, багатодітним сім'ям) відповідно до програми «Турбота», на що були виділені кошти в сумі понад 176 тисяч гривень.

В цілому виконання планів соціально-економічного розвитку визнано успішним. І ця робота в 2 півріччі нинішнього року буде продовжена в такому ж дусі.

Інф. «Трибуни»

Оголошення

Києво-Святошинська ФЕГГ повідомляє, що в період з 02.09.2013 року по 28.09.2013 року в селі Петропавлівська Борщагівка буде проводитись планове технічне обслуговування газових приладів згідно графіка та «Правил безпеки систем газопостачання України»

Начальник Києво-Святошинської ФЕГГ

Л.В.Кошельник

ДЕНЬ НЕЗАЛЕЖНОСТІ ВІДЗНАЧИЛИ УСІЄЮ ГРОМАДОЮ

Початок на 1 стор.

Любов Коваленко вітає громаду зі святом

Юлія Шинкаренко дарує пісню

Співає Богдана Ліхоманова

святкувань. Тут уже зібралися мешканці нашого району, запрошені гості, голови всіх населених пунктів, творчі колективи, щоб спільно з керівництвом розділити радість найбільшого національного свята України.

Вітаючи присутніх від імені Президента України Віктора Януковича і за дорученням губернатора Київщини Анатолія Присяжнюка, Микола Шкаврон зазначив: «Ця визначна дата навіки увійшла в історію молоді держави золотою сторінкою у її біографії, започаткувала нову епоху у житті нашого народу, законодавчо закріпила

його віковічні прагнення до національного відродження, духовної свободи, економічного зростання, культурного піднесення.

Не можна не помічати проблем – однак, історична правда все глибше проникає у наше життя: політичні погляди можуть бути різними, та нація і держава – спільні для всіх. Держава здійснилася. За останні 22 роки ми зробили багато, але треба – багато більше. Нехай ваше життя буде сповнене гордістю за свою Вітчизну. Нехай на рідній землі вам буде комфортно виховувати здорових дітей, шанувати батьків, працювати, вирощувати врожай і пожинати щедрих плоди своєї праці! Від усієї душі зичу вам, вашим рідним і колегам міцного здоров'я, щастя, добра, достатку, миру, щедрої долі, подальших успіхів у всіх справах і починаннях, заради процвітання незалежної України, добробуту й щасливого життя її народу!».

А Володимир Луцюк, виступаючи, додав: «Будь-яка країна може мати демократичне начало лише тоді, коли вона по-справжньому незалежна. Тому ми сьогодні розвиваємося, йдемо вперед – до процвітання у

презентувала власну концертну програму, участь у якій узяли найкращі творчі колективи нашого району.

Яскравим дійством став виступ Петропавлівського вокального колективу «Барви» під керівництвом Анатолія Миколайовича Гребеня, який розпочався поетичним виступом учасниці колективу Тетяни Тимошук-Фіалковської. Вона прочитала свій власний вірш «Моє село», в якому вилилась вся любов поетеси до рідного краю. А далі зазвучала пісня – тепла та щира, що зачепила всі струни душі. Музичний виступ колективу супроводжувався відеороликом, підготованим працівником редакції «Трибуна» Михайлом Барановським. На великому екрані монітору перед глядачами розкинулися чарівні пейзажі Петропавлівки – її нові масиви та архітектурні споруди. Відеопрезентація стала справжньою візиткою села, яка наочно показала його розвиток та красу.

По закінченню святкового концерту Микола Шкаврон і Володимир Луцюк ще раз звернулися до киево-святошинців, висловивши їм свою вдячність за докладне-

Інструментальний ансамбль під керівництвом Вадима Зінченка

незалежній державі, яка зветься Україна».

Потім очільники районної влади за вагомий внесок у процес становлення демократичного суспільства в Україні, активну громадську позицію та з нагоди святкування Дня незалежності нагородили Почесними грамотами та подяками голови РДА і голови райради керівників підприємств, установ організацій, структурних підрозділів, управлінь і служб, правоохоронних органів, громадських організацій, сільськогосподарських підприємств, медичних і педагогічних колективів району, соціальних служб. Почесною грамотою від керівництва Київоблдержадміністрації була нагороджена також жителька нашого села, вчитель Петропавлівсько-Борщагівської загальноосвітньої школи Тетяна Прокопівна Пономаренко.

Потім урочистості продовжилися святковим концертом, який відкрив народний ансамбль «Дивоцвіт», презентувавши присутнім новий гімн нашого району. А далі кожна міська, селищна та сільська ради

ні ними зусилля в розбудові своїх населених пунктів і району в цілому, а також ще раз побажали присутнім міцного здоров'я,

Урочисте слово від Миколи Татуревича

щастя, добра, мудрості, патріотизму та взаємної шани.

А вже наступного дня свято продовжилось в кожному селі району. Село Петропавлівська Борщагівка не стало винятком. Саме тут на центральній площі, де знаходиться Меморіал Слави, з самого ранку розпочався святковий концерт. Урочистий захід розпочала Любов Миколаївна Коваленко, секретар Петропавлівської сільської ради, привітавши всіх присутніх з цим великим святом.

Продовжив вітання директор школи М.О.Татуревич. А далі розпочався водограй музики та пісні. Привітати односельців зі святом Незалежності завітав музичний ансамбль під керівництвом Вадима Зінченка. Його виконавці вже знайомі нашим мешканцям: чудовою піснею вони привітали петропавлівців зі святом Перемоги. Продовжили свято юні зірки нашого села Богдана Ліхаманова, котра щойно перейшла до п'ятого класу, та Юлія Шинкаренко, учениця шостого класу. Легкий вітерець підніс їх дзвінки голосочки, сповіщаючи кожного про величне свято. Неперевершеним став виступ музичного колективу «Барви» під керівництвом М.О. Гребеня. Сей колектив зібрав найдзвінкіші голоси села та невтомно радує його мешканців, а також району народною піснею.

Святкування Дня незалежності стало чудовим дійством, яке вкотре об'єднало всю громаду. Підтвердження цьому стала фінальна пісня – «Наше село – найживе», яку виконували як артисти, так і глядачі.

Ольга ЗАЙКА

Учасники та гості святкових урочистостей

Хор «Барви» на районному святі

І ЗНОВУ У ПОХІД ЗА ЗНАННЯМИ

Початок на 1 стор.

Говорить міністр МВС України В.Ю.Захарченко сонечко. Тому настрій в учасників урочистостей був урочистий, піднесений.

Розпочав дійство, як і належить господареві, директор школи Микола Татуревич.

– Сьогодні в нас дуже велике свято, – підкреслив у своєму виступі Микола Олександрович. – Воно є ніби продовженням 22 річниці незалежності України. В цей світлий день ми розпочинаємо рух по дорозі до нового, відповідального і дуже цікавого навчального року, нашого шкільного життя.

Особливо пам'ятним він є для першокласників. Бо вони вперше прийшли до школи і для них розпочалося нове життя.

Нинішнього року до нас прийшло 107 першокласників. Така

їх кількість є рекордною чи не за всі роки навчання дітей в нашій школі. І це дуже приємно відзначити.

Відомий артист Ролан Биков якось сказав: “Діти – це є, по суті, кристалики такої величини, грані яких потрібно ще добре шліфувати і батькам, і педагогам, щоб вони засвітилися новими кольорами і відтінками.

Зовсім недавно в школі пройшов етап відпочинку дітей, а вже сьогодні ми розпочинаємо заняття, відзначаючи День знань. Наша школа наполегливо працює над питаннями сприяння здоров'ю дітей. У численних гуртках гартують своє здоров'я багато школярів. У нашому навчальному закладі працюють чемпіони України заслужені тренери країни з лижних гонок Володимир і Тетяна Попови, які виховали майстра спорту міжнародного класу Віту Якимчук – неодноразового учасника Олімпійських Ігор. У школі продовжує працювати чемпіон світу Олександр Попов, тренуючи дітей, футбольна команда школи посіла 3 місце в Україні в минулому році.

Приємно порадували нас і випускники школи, які вступили в кращі ВУЗи України. Випускники школи навчаються в різноманітних навчальних закладах, що свідчить про високий

Учасників урочистостей вітає голова райдержадміністрації В.І.Пак

рівень професійної майстерності педагогів.

Результата нашої роботи спрямовані на утвердження в житті молоді, підростаючого покоління, що сприятиме їхньому добробуту

першу вчительку, клас в який прийшли вперше, оцей радісний ранок, свято, які назавжди залишаться в пам'яті. І я від імені сільської ради, депутатського корпусу, виконкому вітаю всіх вас! Хочу побажати, щоб ви усі росли здоровими, міцними та життєрадісними.

Хотів би наголосити на тому, що ініціатива Президента України спрямована нині на те, щоб життя в наших селах відроджувалося, розвивалося. Слідуючи цим курсом, кілька днів тому ми ввели в експлуатацію в селі Чайки новий дитсадок на 60 місць, будемо ще один в Петропавлівській Борщагівці на 150 місць. А через 2 місяці відкріємо Будинок дитячої творчості. Все це сприятиме нормальному розвитку дітей, їх навчанню. Ми для цього коштів не шкодуємо.

Зокрема, ми виділили дітям належну суму на відпочинок у пришкольному таборі, на відпочинок в Криму, в Греції тощо. А якщо до цього додати ще й те, що наші юні спортсмени мають усі можливості займатися спортом на нашому сільському стадіоні, на мініфутбольному полі, тенісних кортах, спортивному й гімнастич-

Сільський голова О.І.Кодєбський дарує новенький ксерокс

ному залах, то це створює всі умови для того, щоб діти були здоровими, витривалими і сильними.

І якщо разом зі школою навчанням і вихованням школярів займатимуться й батьки, то успіхи будуть. Такі зокрема як у чемпіонки світу з боксу й кікбоксингу Наталії Бірюк, Олександра Попова, Ані Ліхаманової та багатьох інших.

Я глибоко переконаний, що все це значно підвищує нашу перспективу в майбутньому. І те, що наше село тричі поспіль утримує перші місця в Україні з благоустрою й правопорядку якраз підтверджує, що ми на правильному шляху.

Ще раз бажаю вам міцного здоров'я, наполегливості в оволодінні знаннями та успіхів у навчанні і житті!

Після виступів офіційних осіб прозвнів перший дзвоник цього навчального року. Він повів дівчаток і хлоп'ят у Країну Знань. Навчальний рік розпочався...

Михайло ГРИЩЕНКО

1-Б: вперше за партами

й успіхів у житті. На завершення хочу побажати всім здоров'я, щастя, радості й успіхів у житті!

Перед учасниками свята виступили міністр внутрішніх справ В.Ю.Захарченко, голова Києво-Святошинської райдержадміністрації В.І.Пак, які палко привітали присутніх зі святом, побажали успіхів, наполегливості в оволодінні знаннями та подарували школі оргтехніку.

З промовою перед учасниками урочистостей виступив Петропавлівсько-Борщагівський сільський голова О.І.Кодєбський.

– На все життя запам'ятають сьогоднішні першокласники подію, – підкреслив Олексій Іванович, – яка відбувається сьогодні. Вони пам'ятатимуть свою

У похід за знаннями – традиційно під рушниками

Вітальні слова першокласників

БАТЬКАМ ПЕРШОКЛАСНИКІВ

Завуч початкових класів О.О.Лазебник

Школа... Як багато очікувань, надій, хвилювань пов'язують діти, батьки, вчителі з цим словом.

Вступ до школи - це початок нового етапу в житті дитини, входження його в світ знань, нових прав і обов'язків, складних і різносторонніх взаємин з дорослими і однолітками.

У вас подія - ваша дитина вперше переступила поріг школи. Як вона навчатиметься в школі, чи сподобається бути учнем, як складуться взаємини з вчителем, однокласниками? Ці тривоги турбують всіх батьків, навіть якщо в школу йде вже друга, третя або п'ята дитина.

Це природно, оскільки кожна маленька людина - неповторна, у неї свій внутрішній світ, свої інтереси, свої здібності і можливості. І головне, завдання батьків спільно з педагогами - так організувати навчання, щоб дитина із задоволенням відвідувала школу, пізнавала навколишній світ і, звичайно, добре вчилася.

Як повинні поводитися дорослі, щоб допитися цього? Саме з цим питанням я звернулася до Оксани Олександрівни Лазебник, досвідченого вчителя початкових класів, а також завуча початкової школи.

– Необхідна «кровна» зацікавленість в успіхах, в шкільних справах маленького учня. Він повинен відчувати, що батькам, дідусям і бабусям дуже важливо і цікаво знати, що відбувалося в школі, що нового (по кожному предмету окремо) дізнався він сьогодні. Бажано підтримувати інтерес до навчання, переносючи нові знання дитини на повсякденне життя (використовувати навик рахунку, щоб порахувати, скільки пташок сіло на гілку або скільки червоних машин стоїть біля будинку, навик читання, щоб прочитати вивіску або назву нової книжки, яку купила мама).

– Чи потрібно заохочувати дітей у навчанні?

– Звичайно необхідно заохочувати кожне маленьке і велике досягнення вашого нащадка. Річ у тому, що особливо у віці 6-10 років діти орієнтовані на реакцію дорослих. Вони дуже чуйно відгукуються на похвалу або осуд батьків, вчителя, прагнуть привернути до себе увагу, відчувати себе потрібними і улюбленими (хорошими). Тому для тат і мам, бабусь і дідусяв це реальний важіль для підтримки і підвищення інтересу до школи і навчання.

Про шкоду тривалого перегляду телепередач, ігор на комп'ютері знають всі – від малого до старого. Можна зробити цю невід'ємну і улюблену практично всіма дітьми частину нашого життя способом заохочення за успіхи і досягнення. Тим більше, що обов'язки школяра вимагають багато сил, часу і здоров'я.

Щоб окрім зовнішніх атрибутів шкільного життя (портфель, зошити, підручники і тому подібне) з'явилося внутрішнє відчуття переходу в нову якість «учень», необхідне ставлення дорослих до вступу до

школи як до відповідального, серйозного кроку дитини («ти тепер учень, великий хлопчик, у тебе нові серйозні обов'язки»). Звичайно, ваше дитя продовжуватиме грати і в ляльки, і в машинки, але потрібно давати установку «дорослішання». А це не лише нові обов'язки, але і нові можливості, складніші доручення і певна самостійність. Контроль необхідний (ступінь його прояву в компетентності кожного з батьків), але все ж таки постарайтеся дати можливість вашому першокласникові «підрости» у своєму світовідчутті, відчувати себе старшим.

В кожній особі має бути свій простір. Якщо у дитини немає своєї кімнати, потрібно організувати робоче місце: письмовий стіл, де він займатиметься своєю серйозною справою, вчитися. Це добре і з точки зору дотримання правил гігієни - правильна посадка, яка дозволяє зберегти поставу, необхідне освітлення.

– На що ще потрібно звернути увагу батькам?

– На окрему велику увагу заслуговує режим дня. На жаль, багато дітей (за статистикою 40-50 відсотків володіють синдромом мінімальної мозкової дисфункції (ММД) або, як наслідок вегето-судинною дистонією). Ці легкі неврологічні захворювання можуть компенсуватися до 10-12 років за умови дотримання спільної гігієни життя (нормальна тривалість сну - 9-10 годин, прогулянки - 2-3 години, рухливі ігри і заняття спортом, відвідини басейну, повноцінне харчування). Саме для цієї категорії дітей важливо правильно розподілити час навчання і відпочинку, оскільки причинами проблем з навчанням, поведінкою є підвищені стомлюваність, неможливість тривалої концентрації уваги.

– Як щодо домашніх завдань?

– Будь ласка, дорогі батьки, не переставайте у виконанні домашніх завдань. Діти у віці 6-7 років повинні займатися не більш півгодини, далі потрібно робити перерву не менше ніж на 15 хвилин. Кількість не завжди переходить в якість! Крім того тривалим написанням паличок і гачків можна надовго віддохотити до навчання.

Ще всім батькам не зайве знати, що всі ми грішні високими амбіціями і очікуваннями по відношенню до своїх чад. І буває дуже складно дітям дотягнутися до тієї планки, яку ми їм ставимо. Безперечно простіше стукати кулаком по столу і вимагати: «Учись добре, слухай вчительку!» Набагато складніше допомагати дитині, щодня знаючись на його проблемах, підбадьорювати в разі невдачі і хвалити за успіхи.

Пам'ятайте: дитя – це чистий аркуш, який нам потрібно заповнити. І від того, як ми будемо це робити, залежить образ майбутньої особистості.

Щиро дякую Оксані Олександрівні за корисні поради. Надіюсь, шановні батьки, що вам вони неодмінно згодяться.

Бесіду вела Ольга ЗАЙКА

ІСТОРІЯ НАВЧАННЯ В СЕЛІ ПЕТРОПАВЛІВСЬКА БОРЩАГІВКА

В українській Гетьманщині школи були в кожному селі. Селом вважалося поселення, де була церква. У 1753 році при ново-збудованій церкві Святого Симеона стовпника діяла сільська школа. Діти збиралися у хаті дядка. Найдавніший план місцевості села, який зберігся в архівах, зроблений київським землеміром Іваном Мироповим у 1794 році, показує, що приміщення школи знаходилося біля самої церкви з її південного боку.

Наприкінці 18 століття була ліквідована козацька автономія. Почали діяти царські порядки. Освіта прийшла у занепад. Школа у нашому селі, певно, перестала існувати, бо в документах середини 19 століття сільське училище при місцевому приході згадується, як відкрите 1 листопада 1843 року. В 1848 році там навчалось всього 13 учнів - всі хлопчики. Для такого великого села – це дуже мало. Недаремно в документах того часу переважна більшість селян зазначалася, як неписемна.

Реформа 1861 року – скасувала кріпацтво – сприяла деякому піднесенню в освіті в селі Петропавлівська Борщагівка. Вже в 1862 році у школі навчалось 36 хлопчиків та навіть 22 дівчинки. В передреволюційні часи число учнів збільшилося до 60-70 осіб. Викладав у школі сільський священик. Коли учнів стало ще більше сільська громада прийняла рішення найняти вчителя за досить солідну плату. Вчителька Марія Заказна за 1894-95 навчальний рік мала отримати 86 карбованців.

За списком сільської громади в 1902 році із 104 присутніх на зборах лише 18 могли розписатися, тобто були писемними.

Про навчання у Петропавлівській школі згадує старожителька нашого села Марія Карпівна Жидченко, яка проживає на Чкалова (Загай), 1923 року народження.

Спогад

Був 1931 рік. Заняття в школі розпочиналися тоді, коли закінчували пасти худобу. Десь на початку жовтня. В першому класі було 13 учнів, одягнені хто в чому. Вчителькою була Марія Іванівна, чоловік якої був директором школи. Коли учні закінчили другий клас, її репресували. Тому в третьому класі на дітей вже чекала інша вчителька - Марія Антонівна.

Приміщення школи розташовувалося в колишній попівській хаті, яка стояла вздовж вулиці Шкільної, напроти церкви.

У четвертому класі з дітьми працювала Наталя Іванівна Малигіна. В селі було багато приїжджих, що працювали в місті і наймали в селі квартири. Місцеві селяни їх називали «грабарі». Їх діти також навчалися з сільськими дітьми.

У 5 класі школярі вже навчалися в іншому приміщенні – в хатині розкуркулених селян, що розташовувалася між греблею та вулицею Шевченка з боку ставка.

В цій же хаті була контора і комора. Книжок було мало, тому на уроках багато записували в зошити. Закінчивши 7 класів більшість учнів пішли в київську 140 школу, але їм сказали, що вони вчилися по старій програмі і їх можуть лише взяти знову до 7 класу. Діти постидалися залишатися на другий рік і пішли всі на роботу.

1937 році в селі почали будувати нову школу і Маня пішла туди на роботу. Побудовано було вже перший поверх. На другий поверх було зроблено риштувку, по якій носили у відрах розчин. Цеглу носили перед собою на руках. Вийшовши на 2 поверх, дівча оступилося і полетіло вниз, міцно при-

Діти на ганку місцевої школи. Петропавлівська Борщагівка, 1933 рік

тиснувши до себе чотири цеглини ...

Саме в цей момент з колишньої хати священика, а згодом школи виходили будівельники з керівництвом із зборів – всі охнули.

Дитина стала на ноги. Була жива та здорова, але лиш дуже перелякана.

– Та кинь ти цю цеглу!- вигукнули всі в один голос.

Та тринадцятирічне перелякане дитя стояло, не випускаючи з рук цеглу, а з очей ясно падали сльози.

На цьому Маніна будівельна «кар'єра» і закінчилася. Батьки на будівництво не пустили. Школу вже добудували без Живчинко Марії.

На фото: Леся Коваленко, Люба Григоренко, Маня Жидченко, Ніна Димиденко, Галя Ковінченко, Марія Варенко, її сестра Галина Григорівна Варенко, що працювала секретарем в сільській раді, Килина Костенко, сестра нашого сільського письменника Костенко Павла, Юзя Гуровець.

Ангеліна ЯНІШЕВСЬКА

Випускники 1938 року

У “МАЛЯТКА” НЕЗАБАРОМ – ЮВІЛЕЙ

Вересневою порою дитячий садочок «Малютка» святкує свій день народження – свій перший ювілей. П'ять років, наче миттєвість, пролетіли для малих непосид. І знову, як вперше, чарівний теремок вкотре відчиняє двері для малят, які потрапляють в справжнісіньку казку, де на них чекають турботливий колектив, який намагається з усіх сил створити в цьому закладі Країну Щасливого Дитинства. П'ять років – це вже невеличка історія, яку творив кожен, хто працює в цьому закладі. Та в кожній історії, мов у могутнього дерева, сильне коріння, є свій набагато глибший початок. Саме про це хочеться поведати мову далі.

Звичайно, швидкокрилі роки летять та без оглядки. Відлік часу безупинно відліковує роки, десятиліття, століття. Народжуються нові люди, нові будинки, нові вулиці. Оновлюється село, стає красивим та невпізнаним і разом з тим ховає таємниці віків у спорудах, вулицях та долях людей. Листаючи сторінки історії нашого села, хочеться зупинитися на 60 роках минулого століття. Саме тоді розпочався масштабний його розвиток. Загоївши рани, нанесені війною, воно відроджувалося. Підросло післявоєнне покоління молоді, життєвої енергії та запалу якої вистачало на те, щоб перекроїти світ на кращий. В 1957 колгосп

ді мами, які були змушені виходити на роботу через рік після народження дитини, були поставлені в безвихідь. Звичайно, пристосовувалися, залишали на бабусів, похилих сусідів та докорінно ця проблема не вирішувалася. Щоб уникнути звільнення людей, керівництвом радгоспу «Совки» було прийнято рішення: віддати щойно збудоване приміщення радгоспної їдальні дитячому закладу.

Так, одного травневого ранку, в полоні бузкового аромату пройшла визначна та хвилююча подія для села Петропавлівська Борщагівка: на високому пагорбі біля сільського клубу Михайлом Івановичем Шпа-

Стара будівля дитячого садка

середині садочка також вистачало. Розміщення його в приміщенні зовсім іншого призначення створювало ряд труднощів, які доповнювалися відсутністю централізованого водопостачання та опалення. Саме тому робочий день працівників дитсадка починався задовго до того, як приходили малятка і закінчувався не відразу, як їх забирали.

Зранку необхідно було б наносити води і для блоку харчування, і для прання, і для інших потреб. А пізно ввечері весь персонал, включаючи і завідувачку, і вихователів, залишався для заготівлі дров. Працівники садочка ніколи не рахувалися з додатковою роботою - перекопати клумби, пофарбувати бордюри, зробити ремонт – про це ніколи не потрібно було нагадувати. Додатково садочку було наділено ще радгоспні ділянки, які потрібно було обробляти. Та й часто сама робота вихователя ставала ненормованою, особливо в літній період, коли батьки маленьких вихованців збирали овочі чи були задіяні в інших польових роботах, дітки залишалися дотемна, а з ними і їхні вихователі. Як пригадує В.І.Орлюк: «Це зумовило те, що і досі, коли я зустрічаюся з батьками моїх вихованців, складається таке враження, що я зустрічаю рідних людей.»

дий та кваліфікований спеціаліст, для якого її професія стала покликанням. За свою трудову діяльність Катерина Яківна Литвиненко зробила чимало для дитячого закладу. Тут було проведено централізоване опалення та централізоване водопостачання. Чимало відзнак отримав і сам дитячий заклад за перемоги в районних конкурсах.

В 1997 році роботу Катерини Яківни так само самовіддано продовжила Раїса Леонідівна Горошко. Десять років трудового стажу – це шлях Раїси Леонідівни від вихователя до завідувачки дошкільним закладом. Хоч в приміщенні садочка регулярно проводилися капітальні ремонтні роботи, він не відповідав питанням часу. Це добре розуміла як Раїса Леонідівна Горошко, так і сільський голова О.І.Кодебський. Їх спільною мрією було побудувати справжній дитячий палац, де панувала б казка щасливого дитинства. І ця мрія стала метою для сільського керівництва, яка, незважаючи на всі труднощі, втілювалася в життя.

В 2008 році було урочисте відкриття нового приміщення дитячого садочка «Малютка», що мов казковий палац, став прикрасою села. Це сучасний дошкільний заклад з комфортабельними, затишними кімнатами для різних вікових груп, залами та ігровими кімнатами, дитячими майдан-

Колектив дитячого садка 1981 рік

імені Ілліча було реорганізовано в відділок радгоспу «Совки». З такою реорганізацією радгосп потребував нову робочу силу, саме тому в село почала з'їжджати з різних куточків України трудова молодь. Сільське життя закипіло на повну. Будувалися нові ферми, висаджувалися гектари садів та лісу. Зводилися нові гуртожитки, забудувувалася нова вулиця – Ворошилова, де зводилися будинки новостворених родин радгоспної молоді та вулиця Нова. На цій вулиці, що нині носить назву Героя Радянського Союзу І.О.Мельниченка, заселялася частина жителів села Чернин Вищедубчанського району по причині спорудження ГЕС та утворення штучного Київського моря. Також розпочали працювати поштове відділення та бібліотека, було відкрито новий магазин.

В 1964 році за кошти радгоспу розпочалося будівництво нового приміщення радгоспної їдальні за адресою: Кооперативна 1, де планувалося зробити простору кухню та залу для невтомних працівників поля та саду. Але нагальні потреби часу розставили свої корективи – постала гостра проблема відсутності дитячого садочка. Моло-

ченком, керуючим Петропавлівським відділком радгоспу «Совки», було розрізано урочисту стрічку, що ознаменувала новий відлік часу для петропавлівських малят. – відкрито ясла-садок радгоспу «Совки», що прийняв тридцять дітей різного дошкільного віку. Очолила дитячий садочок Г.Синицька. Перші роки робота здійснювалася лише сезонно, в той час, коли люди працювали в полі. А вже згодом, коли роботу садочка очолила К.Я.Литвиненко, він почав працювати повний навчальний рік. Катерина Яківна віддала цій роботі двадцять два роки невтомної праці. Маючи добрий, чуйний характер, вона зуміла зібрати навколо себе такий колектив, для якого ця робота стала покликанням.

Які сьогодні, бажаючих відвідувати дитячий садок було дуже багато. Дві групи змішаного типу не вміщували всіх бажаючих. Часто дітки відпочивали на розкладушках по тій причині, що ліжечок нікуди було ставити. Перевага при зарахуванні дітей в першу чергу надавалася працівникам радгоспу «Совки». Працівникам освіти та сільської ради влаштувати своїх малюків було вкрай важко. Та й господарських проблем в

Святкова зустріч Нового року

Така самовіддана робота стала можливою лише через високу моральність та відданість праці колективу дитячого садка, працівників, які, незважаючи на невисокі зарплати, побутові труднощі щоденно віддавали свої серця діткам, виростивши не одне покоління мешканців села.

Більше двадцяти років працювала в садочку досвідчений педагог-дошкільник В.І. Орлюк. На базі свого досвіду нею була випущена книга за її розробками, по якій працювали всі вихователі району. Тож вона педагог-дошкільник з великої літери.

Варто відзначити також ветерана праці Лідію В'ячеславівну Демиденко, що трудилася в дитячому закладі понад 40 років, невтомно виховуючи малечу ясельного віку. Незважаючи на великі побутові труднощі, вони докладали всіх зусиль, щоб дати дітям якомога більше знань. Саме тому трудові книги цих вихователів списані подяками, а в дитячих серцях вони назавжди залишалися частинкою дитинства.

Згодом в дитячий садочок прийшла працювати вихователем Р.Л.Горошко, моло-

чиками. Облаштованість дитсадка, використання сучасних навчальних методик сприяють всебічному розвитку маленьких громадян.

Нині в дитячому садочку працює досвідчений колектив. Роботу методиста виконує М.І. Якимчук, досвід педагогічної діяльності котрої налічує більше двадцяти років. Також вже багато років поспіль тут трудяться вихователі Н.А.Думитрович, І.В.Дудка, І.В.Шумейко, фізичний інструктор Л.І. Басараба, музичний керівник О.В. Онисценко, психолог Л.Д. Довгополова. Активні та самовіддані професії також молоді вихователі О.О.Яременко, С.П.Макогон. Плідна робота садочка неможлива без завідувачки господарської частини О.М. Кривоцюк, поварів Н. Хворостенко, Інни Бовкун та помічників вихователів: А.Л. Ковальчук, О.Л.Ковіненко, Т.В. Попрощкої.

Тож, шановні працівники дитячого закладу, вітаємо вас з першим ювілеєм і дякуємо за самовіддану працю та за тепло душі, ласку та увагу, що даруєте кожній дитині.

Ольга ЗАЙКА

Сучасне приміщення дитячого садка “Малютка”

30 РОКІВ ПРАЦІ: З ЛЮБОВ'Ю ДО ДІТЕЙ

Серпневі ранки, що пахнуть осінньою прохолодою та спілими житами, Валентині Юхимівні Артюх, завжди хвилюють душу близькістю початку нового шкільного року.

Шкільний дзвоник кличе на поріг школи гомінких, веселих, пустотливих першокласників, яких вона радо зустрічає в класній кімнаті. Саме для них вона стане другою, другою мамою та незабутньою першою вчителькою. Навчить їх читати, виводити перші літери, а потім проведе їх в доросле шкільне життя, відаючи частину свого серця кожному з них.

Таких випускників на ниві її педагогічної долі було більше трьохсот, що мов зграї малих пташенят відлітали з-під її крила, лишаючи легкий смуток розлуки. Та сумувати ніколи, бо в долі вчителя є світанок нового дня, де на нього чекають нові учні з допитливими ясными оченятами, що мріють поринути у світ нового та цікавого.

2013 рік для Валентини Юхимівни - ювілейний. Тридцять років тому вона переступила поріг Петропавлівської школи зовсім юною дівчиною, молодим спеціалістом. На шкільному подвір'ї її радо зустріли височенні старі тополі, що мов стражі стояли на порозі школи, а в стінах старої школи – досвідчені педагоги. Саме ця школа стала для неї другою домівкою, місцем де її чекають і де вона відчуває себе потрібною.

Вона народилася серед краси чернігівських лісів, близько голубих вод річки Дніпра – в селі Мньов, що притулилося до сусідньої країни Білорусі. Вона зростала під мамину мелодію пісні, ви-

раючи в себе любов до рідного краю та всього живого. З самого дитинства її вражали до сліз розповіді батьків про післявоєнне та воєнне життя. Вона донині їх пам'ятає до подробиць, вони до нині печуть її душу незагоєною раною.

Ще однією болючою раною для Валентини Юхимівни стала чорнобильська трагедія, що темними хмарами принесла на її красиве село, що мов маковий цвіт, занурилося в буйній зелені лісів, біду, що завдала тяжкий удар природі та забрала життя багатьох її односельчан. Вона завжди з ностальгією пригадує часи свого дитинства: прогулянки лісом, чиста річка, походи по гриби та ширі веселі люди.

Світлим спогадами для Валентини Юхимівни є її рідна школа. Саме там вона була найкращою ученицею, яка допомогла своїм вчителям. Відразу після закінчен-

ня школи вона вирішила вступати до аграрного та, нажалі, чи то на щастя їй не вистачило декілька балів. Дізнавшись про те, що найкраща учениця не вступила, директор школи запропонував дівчині йти вчителювати на далекий хутір, де навчалось восьмеро дітей різних років. Валентина вирішила спробувати і відразу зрозуміла, що це її покликання. Їй безмежно сподобалося працювати з сільськими дітками. Тому на наступний рік вона вже навчалася в педагогічному.

Повертаючись у село через роки, вона цікавиться долями своїх учнів, яким вчорашня учениця допомагала пізнавати світ. Під час навчання вона влаштувала своє особисте життя, вийшовши заміж за свого односельця та однокласника Віктора Васильовича Артюха. Саме за своїм коханням, який навчався в київському вузі, після закінчення педа-

гогічного інституту Валентина Юхимівна приїхала до м. Києва. В обласному відділі освіти молодий педагог відразу зустрівся з П.Л.Машовцем, директором петропавлівської школи, що приїхав по вчителя початкових класів. Отак і простелилася стежина педагогічної роботи в цій сільській школі довжиною в тридцять років трудової діяльності.

Як же швидко пробігли роки, розбудовувалася школа, покращувалися умови навчання, змінювалися й учні. Стриманих та дисциплінованих школярів минулих поколінь, що безмежно поважали вчителя, змінювали креативні, цілеспрямовані, впевнені в собі учні, які з маленького знають, що вони бажають від цього життя. В цьому році досвідчений вчитель навчатиме першокласників по новій поглибленій програмі «Інтелект України», що розробили харківські вчені для нинішніх розумних діток. Незважаючи на ці зміни Валентина Юхимівна навчає всіх своїх учнів за одним професійним кредом: «Виховати в дитині найкращі якості характеру та дати найбільше знань.» А ще вона безмежно пишається своїми учнями, серед яких є професійні футболісти, лікарі, вчителі, діти з вокальними талантами та поетичними здібностями.

Разом з учнями

виросли та вивчилися і власні донечки. Старша – Наталя закінчила Університет архітектури та будівництва. Молодша – Наташа здобула освіту в Університеті культури та мистецтв. Гордістю подружжя Артюх є внучка Вероніка, що навчається в Кловському ліцеї. Опорою та надійним плечем на протязі довгих років є чоловік. Незважаючи на велику зайнятість, яку вимагає посада керівника (працює директором фірми «Стенд»), він завжди приділяє багато часу родині.

Нині Валентина Юхимівна Артюх – це безмежний дивосвіт – різнобарвний та чарівний, адже вона любляча дружина, дбайлива матуся та бабуся, надійна подруга та «висока» особистість зі своїми захопленнями, враженнями, душевною красою та щедрістю. Тож вітаємо цю чарівну людину з трудовим ювілеєм та бажаємо подальших успіхів на поприщі педагогічної діяльності.

Ольга ЗАЙКА

Духовність

ЗАПРОШУЄМО ПОКЛОНІТИСЯ СВЯТИМ МОЩАМ

6 серпня 2013 року відбулася надзвичайна подія: з Корм'янської обителі (республіка Білорусь) в дар Храму Симеона Стовпника, що в селі Петропавлівська Борщагівка, передана частинка чудотворних мощів святого праведного Іоанна Корм'янського. Чудеса, які здійснюються з мощами святого, підтверджені як духовенством Білорусі, так і людьми.

Багато позбавилися від пороків таких, як п'янство, куріння, наркоманія. Також молитви святому зцілили багатьох людей і відвели від важких операцій.

Хочу подякувати отця Сергія і отця Глеба, котрі надали допомогу в придбанні мощів для нашого храму. Я надіюсь, що всі хто звернеться за допомогою до них, будуть зцілені.

Ми з вдячністю прийняли цей дар і запрошуємо всіх православних християн в Храм Симеона Стовпника поклонитися цим святим мощам і одержати спокій, здоров'я, благополуччя та зцілення душевні та фізичні. Божої благодаті всім вам!

Протієрей Володимир (Афанасенко)

СВЯТИЙ ПРАВЕДНИЙ ІОАНН КОРМ'ЯНСЬКИЙ (1837-1917РР)

Україна відома далеко за межами своїми просвітителями, духовниками та старцями, такими як схиархімандрит Феодор, Христа юродивий (Китаєвський Свято-Троїцький скит) Київський духовник протиєрей Михайло Бойко(Покровський жіночий монастир, помер 2003р.), протієрей Михайло Єдинський (Макарієвська церква), якого розстріляли в 1937 році у віці 78 років) та багато інших.

Одним із таких праведників є святий Праведний Іоанн Корм'янський, святі мощі якого знаходяться в Корм'янській обителі (Білорусь)

Іоанн Корм'янський народився в сім'ї священника. Батько праведного Іоанна служив ієреєм в містечку Стрешин Рогачівського повіту в Свято-Покровській церкві. Мати, що чекала народження дитини, кожну службу долучалася Святих Христових Тайн. На одній зі служб у храмі молилася юродивий. Побачивши матір майбутнього праведника, він, підійшовши, вклонився і пророко сказав: "Хотів би я взяти благословення, але не доживу". Народився майбутній отець Іоанн 20 жовтня 1837 р. Незабаром немовляохрестили і нарекли на честь апостола Івана Богослова. З раннього дитинства юнак Іван допомагав своєму батькові по храму. В 4-річному віці він був свічаконосцем. Часто з братом та з батьком підліток молився в підземеллі, де народилася в нього мрія побувати в Києво-Печерській лаврі та поклонитися її святинам. В майбутньому, саме в Києво-Печерській лаврі він отримає благословення на незримий подвиг непрестанної молитви і посту.

В службі свого батька він бачив і своє покликання служити Богу. По закінченні церковно-парафіяльної школи його віддають в духовне училище, закінчивши яке він отримує направлення до семінарії. Після її закінчення в 1859 році його направляють законовчителем у Огородненську церковно-приходську школу. Тут він познайомився зі своєю майбутньою дружиною Марією, дочкою покійного ієрея Філіпа. Після вінчання в 1862 році Іоанн подає прохання на свячення. Преосвященніший Євсевій Орлинський, архієпископ Могилевський і Мстиславський, 24 лютого, в день пам'яті преподобного Димитрія Прилуцького висвячує Іоанна Іоанновича Гашкевича в ієреї і направляє служити до церкви Різдва Бого-

родиці в д. Шерстинного Рогачевського повіту. У молитвах і працях проходили молоді роки служіння о. Іоанна. У селі шерстинного за 14 років у ієрейської сім'ї народилося четверо дітей: Михайло, Ігнатій, Симеон і дочка Татіана. У 1876 році о. Іоанн зі своєю сім'єю з благословення Преосвященнішого Євсевія переміщається на служіння в храм святиителя Миколая села Огородня. Цей храм стає місцем посиленого подвигу батьки. Нарівні з працями з благоустрою храму і належали йому будівель, він все більше віддається розумової Ісусову молитву, яку любив з дитинства. З 12 квітня 1893 року в протязі трьох років отець Іоанн знаходиться на посаді духовного слідчого в благочинні. З цього ж року його обирають до благочинницької рада, де він несе послух протязом 12 років. За це він був нагороджений Святійшим Синодом в 1906 році орденом Святої Анни III - ступеня. Дружина Марія в городній народжує ще трьох дітей: доньку Ганну, синів Платона та Іоанна. У 70 - річному віці о. Іоанн був зведений Преосвященнішим Євсевієм, єпископом Могилевським, у сан протоієрея. Через 5 років, під час 50-річного ювілею священнослужіння, нагороджується орденом святого рівноапостольного князя Володимира IV ступеня.

Знайдений мощей співпало, по промислу Божому, з приїздом до Гомеля в 1991 році Патріарха Московського і всієї Русі Алексія II. І в середу, в день приїзду Святішого Патріарха в Гомель, коли в Кормі відкрили храм, від мощів йшло пахощі. Запах виходив неземний." Величаємо тебе, святий праведний отче і шануємо святу пам'ять твою, бо ти молишся за нас Христа Бога нашого! Любов до ближнього, яку проповідував отець Іоанн, він підтверджував справами, часто повторюючи слова Апостола Іакова: «Віра без справ – мертва» (Іакоу 2:20).

Нині мощі святого праведного Іоанн Корм'янський лежать в Свято-Іоаннівському монастирі недалеко від Гомеля. Православний люд, якому стало відомо про цього чудотворного батюшку, їдуть туди з усіх усюд. Рукавички, косинки, платочки, іконки, прикладені до його святих мощів допомагають людям в тяжких недугах, кого охопило п'янство, наркоманія, куріння. По молитвам батюшки Іоанна Господь змінює людей.

**ШАНОВНІ КОЛЕГИ!
ЩИРО ВІТАЄМО ВАС З ДНЕМ
НАРОДЖЕННЯ ДИТСАДКА!**

Çàâ³ăóþ÷à Ä Í Ç « Ì àëÿòêî»
Ă îđ î ø ê î Đ.Ë.

**Солектив магазину
«Продовольчі товари» та СТ"Ірпінь»
Г.С.Почтова та Л.В. Найденко, чоловік
Олександр, сини Ігорь та брат Віктор**

Ювілей – це не просто свято,
Це здобутки всіх років в житті,
То ж хай у Вас їх ще буде багато,
Щоб здійснилися задуми всі !
Щастя хай щомиті сприяє
Мати успіх, достаток й добро,
Серце радість й любов зіграє,
Друзі й рідні дарують тепло!
З любов'ю та повагою хрещениця
Наталія, дочка, внучки, правнучка,
племінники Валентина,
Людмила, Олександр з сім'ями

З Днем народження Тебе ми вітаєм,
І бажаєм на всі літа:
Будь такою, як ми Тебе знаєм,
Проста, ніжна і всім дорога.
Хай і щастя, і сонця вітрила,
Мчать Твій човен до тої землі,
Де панує лиш радості сила,
Де збуваються мрії усі.

Яна Оболонська та Оксана Лихота

**У короткому, місткому слові онук
Всі почуття уміщаються!
Нехай все, про що мрієш ти,
на радість усім збувається!
В житті нехай все буде добре,
Без чого не складається життя:
Любов, здоров'я, щастя та
Щира, добра й людяна душа!**

З любов'ю бабуся Лена та прабабуся Оксана

“ЧАЙКА” – ВОЛОДАР КУБКА КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ!

Підтримати улюблену команду ФК «Чайка» на гру приїхав і в. о. голови РДА,

голова районної організації Партії регіонів Микола Шкаврон. За його словами, аби додати гравцям фарту. І, як ми вже знаємо результат – це безсумнівно допомогло: «Думаю, головний секрет полягає у тому, що хлопці багато тренуються. І президент клубу Олександр Нігрудца – відмінний, і тренер Олександр Ігнат'єв – пречудовий, і воротар – висококласний, і кожен окремо взятий гравець – професіонал власної справи! А всі разом – могутній моноліт. Та й склад команди у нас набагато молодший, ніж у «Путрівки». Наступний рубіж, який, вірою, візьме «Чайка» – Кубок України за аматорського футболу».

P.S. І в повторній грі петропавлівці знову добилися успіху. Причому й рахунок матчу був той же – 2:1. Тож двічі вигравши у чемпіона Черкащиним, наші футболісти в 1/8 кубка України зустрінуться з командою з Харківщини.

Під час перерви "Чайка-2" провела заміну, що додало гостроти грі в атаці. Замість Сергія Отрошка на поле вийшов Анатолій Майданович. Насправді він підсилює гру як у атаці, так і в захисті. Та найбільш яскравою у другому таймі та матчі загалом була гра Андрія Лашкова, що зробив хет-трик. Розпочавши матч на позиції захисника, йому вдалося тричі вразити ворота суперників. Перший його гол було забито у другій половині другого тайму. Прицільним, дальнім пострілом Андрій Лашков поклав м'яч у лівий від голкіпера кут і тим самим вивів "Чайку-2" вперед (1:2). А вже через кілька хвилин, вийшовши у другому таймі, Анатолій Майданович віддав на все того ж Андрія передачу, якою останній скористався сповна (1:3). Останній же гол було забито під саму завісу матчу. Все той же Андрій Лашков майстерно виконав штрафний удар, "поклавши" м'яч у самісінький кут воріт (1:4). Тож друге коло "Чайка-2" розпочинає більш ніж вдало. Впевнена перемога над одним із лідерів чемпіонату виводить їх на четверту сходинку турнірної таблиці, а гра, яку показали чайківці, втілює надію на те, що вони мають ще усі шанси аби посісти одну з найвищих сходинок після закінчення чемпіонату.

Ігор ЧЕРНИШ

ГАЗЕТУ НАБРАНО І ЗВЕРСТАНО НА КОМП'ЮТЕРНОМУ КОМПЛЕКСІ "МЕДІАСВІТ"

Тираж 3000 примірників.
Редакція не завжди погоджується з авторами публікацій та залишає за собою право редагувати надіслані матеріали.
За зміст реклами відповідальність несе рекламодавець.
Редакція не листується з читачами, не веде дискусій на сторінках газети.

**Дизайн та верстка
Павла ГРИЩЕНКА**

Адреса редакції:
Київська область
Києво-Святошинський район,
с.Петропавлівська Борщагівка,
вул. Шкільна, 27а.
Телефони: 7-90-03(сілбруда), 406-57-43;
E-mail: mediadruk@mail.ru

Оголошення

В дошкільний навчальний заклад
“Малютко” потрібні вихователі
на постійне місце роботи.
***Звертатися по телефону:
406-57-76, 096-539-13-14***

Ошкільний навчальний заклад «Малютко»

запрошує всіх бажаючих на заняття.

Запис за телефонами:

(097) 066-26-25, (099)-219-43-00

